

L'OPINIÓ

Any V-Número 331 • BARCELONA • Dissabte, 25 de juny de 1932
Preu: 10 cèntims

EL DEBAT ESTATUTARI AL PARLAMENT

La Comissió acceptà una esmena del senyor Iranzo en el sentit de suprimir l'article tercer del dictamen, que deia que el poble expressaria la seva voluntat en sufragi universal, directe, igual i secret, perquè aquest precepte ja ve establert per la Constitució.--Abans, el senyor Carrasco presentà una esmena que hagué de retirar per no afavorir els obstruccionistes, els quals perderen les següents votacions; esmena Unamuno, per 169 vots contra 97; vot particular Royo, per 156 vots contra 27, i esmena Calderón, per 169 vots contra 27.--El social-patrioter saragossà, senyor Algora, ha estat expulsat de la minoria socialista.--La setmana que ve començaran les sessions dobles

UN TRIOMF DE CATALUNYA I DE LA REPUBLICA

L'article segon de l'Estatut és aprovat i el text que ha estat votat per les Corts Constituents representa una victòria de Catalunya. Aquells pessimistes per manca de moral i aquells altres pessimistes amb una gran satisfacció, que fa setmanes i mesos que vénen pronosticant fracassos i voldrien cridar amb llurs malaveranys la fallida de les aspiracions de Catalunya, hauran tingut un desencant.

La nau de la República és en bones mans, com és en bones mans la representació de Catalunya, que té encàrrec de defensar al Parlament el dret del nostre poble. I donats aquests antecedents, és inútil que determinats sectors espanyols s'entestin a tractar de fer de la República una continuació de la Monarquia, com és inútil que a Catalunya hi hagi catalans interessats a difondre el descoratjament i a fer creure que tots els espanyols són exactament iguals i que davant d'això, el l'ascendeixi a cada un dels catalans el nostre lema únic.

No. No tots els espanyols són iguals, sinó que n'hi ha de tan liberals i tan democràtics i tan republicans com nosaltres mateixos. I precisament aquests són els que avui, a costa de llur popularitat, a costa dels seus interessos, a costa de sacrificis, s'imposen a la resta dels espanyols que voldrien perpetuar imperialismes caducats, i aguanten tenagments, sense deixar-se vencer, l'emvestida dels que duri la República espanyola a convertir-se en un clos tancat a tots els corrents universals.

Què voldrien els derrotistes? Que tot el Parlament espanyol arribés a demostrar-se incomprensiu i antiliberal, i que l'esforç formidable que els republicans espanyols estan fent per a contrarestar la campanya reaccionària fos en va? Que tot l'Estatut de Catalunya fos derrotat, fos negat, fos esquarterat i destruït? I després, què? Després caldria anar a fer una República nova que sabent què significa llibertat i democràcia, ens reconogués el que aquesta no ens hauria reconegut, o bé caldria adoptar una actitud d'aquelles que quan s'adopten comporten una renúncia total a tot, perquè reclamen els màxims sacrificis. I aleshores aquests derrotistes, on serien? Serien en gran part a les taules de cafè, a cultivar la crítica fàcil i barata, perquè la taula de cafè no reclama sacrificis.

Tan sense solta és la teoria de José Ortega i Gasset quan diu que ens hem d'aguantar els uns als altres — que res més que això vol dir conllevar-se d'una manera fatal i resignada — com la dels que, incapaces d'estar en cap lloc de perill si el moment d'estar-hi arribés, invoquen la incomprensió total dels republicans espanyols d'una manera també fatal.

Els fets els demostraran que tenim raó quan diem amb un optimisme — que ha estat qualificat de pueril pels que no tenen confiança ni en si mateixos — però que neix, precisament, que tenim confiança en nosaltres mateixos, que l'Estatut serà aprovat, després de tantes batalles com volguem, i que amb ell aniran anexas, naturalment, totes aquelles facultats indispensables a fer-lo una cosa viva en la seva aplicació.

Un cop aprovat, però, a despit dels que a Madrid i aci el voldrien veure a terra, serà qüestió d'aprendre's els noms dels diputats espanyols a les Corts Constituents, que hauran sabut remuntar-se per damunt de la ignorància i la petita passió enterbolida dels seus electors i hauran votat aquesta llei que fa possible que la República marxi per viarany que li han d'ésser profitosos. Perquè amb aquests homes si què la República podrà comptar-hi de debò. Anotem avui el diputat Alvar, aragonès, que ha sabut adoptar una actitud valenta, votant el que la seva consciència li dictava de votar, prescindint de coaccions, completament responsable de la seva funció i despreciant el pensament dels analfabets del seu districte.

I esmentem, com una actitud que hem de creure que serà esmenada, la dels radicals, i sobretot la del seu portaveu a les Constituents quan Lerroux no hi és, el senyor Guerra del Rio, que amb una gran ignorància del moment present de Catalunya, deia — per a tractar de justificar-se de votar en contra — que al darrera de l'Estatut hi veia la Lliga Regionalista, oblidant el que Lluís Companys, molt oportunament, li recordava després a l'ex-ministre radical Martínez Barrios: Que han estat els vots radicals els que precisament han portat a assegurar al Parlament el President de la Lliga Regionalista, senyor Ramon d'Abadal.

La votació d'aquest article segon ha estat una victòria de Catalunya i de la República. Endavant, que n'han de venir d'altres.

SESSIO DE LA CAMBRA

Madrid, 24. — A les quatre i cinc minuts s'obre la sessió de la Cambra, sota la presidència del senyor Gómez Parache. Poca animació en escons i tribunes. Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior. Al banc blau, els ministres de Marina i Governació.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ, des de la Tribuna de Secretaris, llegeix un projecte de llei.

Més vots a favor de l'article segon de l'Estatut

El PRESIDENT DE LA CAMBRA dona compte que diversos diputats han demanat que consti en acta el seu vot a favor de l'article segon de l'Estatut de Catalunya.

ELS REGAMENTS DEL SEGURA

S'entra a la interpellació sobre els regaments del Segura.

El senyor FIGUEROA exposa dita interpellació al ministre d'Obres públiques.

Comença fent consideracions sobre la Mancomunitat del Segura, l'objecte de la qual era harmonitzar i coordinar els regaments a aquella conca. Parla de la política hidràulica que pensa desenvolupar el ministre d'Obres públiques, i es pregunta si serà possible dur-la a cap tal i com pretén el senyor Prieto. Diu que a l'igual que s'ha implantat el crèdit agrícola, podria haver-se implantat un crèdit per als regaments. (Entra el ministre d'Obres públiques). Assegura que, malgrat la política hidràulica restrictiva que s'ha implantat, s'han fet algunes concessions.

Demana un repartiment de regaments el més equitatiu possible, amb

l'objecte de causar tots els menys perjudicis que es pugui, i ensems intensificar els conreus en les noves zones de regadiu.

El senyor VELA ONATE defensa els regants d'Albacete d'algunes injustícies que, al seu judici, s'han comès contra d'ells. Assegura que no és cert que aquesta zona hagi vist amb disgust la perillitat de les zones de València i Castelló, i que tampoc no vol causar, amb les seves reclamacions, cap trastorn. Recorda les grans sequedats que ha sofert Albacete, veient passar, no obstant, per les seves terres, l'aigua que anava a regar altres terres. Això ho ha vist moltes vegades Albacete, sense formular mai cap queixa. (Presideix el senyor Parache).

Assegura l'orador que Albacete està disposat a col·laborar amb les altres zones per a arribar a establir un règim equitatiu de regadiu i per a arribar a una millor explotació de les aigües del Segura. Acaba expressant quines són les aspiracions d'Albacete en aquesta qüestió. (Entra el ministre d'Instrucció Pública).

El senyor LOPEZ GOICOECHEA afirma que els diputats per Múrcia estan disposats a col·laborar amb entusiasme en la política hidràulica del Govern. Diu que el senyor Prieto veu aquest problema, no com un tècnic, sinó com una visió més àmplia i sense cap mena de prejudicis. El senyor Velao Onate no pot veure el problema d'aquesta manera perquè es tracta d'un il·lustre enginyer i per tant enfoca el problema sota un punt de vista tècnic. Exhorta tots els diputats de la zona regable a ajudar el Govern en l'obra empresa.

El Sr. MORENO GALVACHE es felicita de l'ambient de cordialitat en què es desenvolupa la interpellació.

Fa història del desenvolupament dels regaments d'aquesta província, i dedueix que si bé és cert que pot existir

Hi ha republicans que es diuen amics de la República i són els seus primers enemics. Per això, amb la derrota que aquests experimentaren en la sessió de dijous, la República pot estar satisfeta perquè la maniobra no ha reeixit

abús de regament a Múrcia, també són en altres províncies. Cal anar a l'ordenació enèrgica del regadiu del Segura a les províncies amenaçades, respectant els antics regants i establint normes jurídiques per a l'aprofitament de les aigües.

Acaba advocant per una equitativa distribució de les aigües.

PROPOSICIONS DE LLEI

Se suspèn la interpellació i s'entra en l'ordre del dia.

Es prenen en consideració, sense discussió, les següents proposicions de llei:

Derogant la de 10 de novembre de 1931, en allò que es refereix a la convalidació del decret de 28 d'abril del mateix any, que disposa que en els treballs agrícoles s'emprin preferentment els bracers que siguin veïns del Municipi, i una altra del senyor Companys Giménez, instituint el diploma de la República.

Les sessions dobles

El PRESIDENT DE LA CAMBRA: Abans de continuar en l'ordre del dia, he de fer una observació als senyors diputats. La Cambra realitza detingut treball, especialment dedicat a la Reforma Agrària i a l'Estatut de Catalunya, i a fi d'avançar en la discussió, proposo a la Cambra que des de la setmana entrant se celebrin sessions dobles i que, com fins ara, es discuteixi, dimarts i dimecres, la Reforma Agrària, i dijous i divendres, l'Estatut de Catalunya.

Desitjo conèixer l'opinió dels senyors diputats.

El Sr. MARTINEZ DE VELASCO, agrari, s'oposa a la proposta. La minoria agrària diu, amb aquesta esmena, sofrirà un recàrrec de treball i d'acordar-se, procedirem en conse-

qüència. De moment demanem votació nominal per acordar les sessions nocturnes.

El PRESIDENT: El mateix recàrrec de treball, encara que en altres aspectes, sofriran les altres minories.

El Sr. MAURA, pels conservadors: Jo crec que aquest treball és esgotador, però admetent-lo, crec que no ha de fer-se la discussió de l'Estatut, tema més apassionant, de dia i de nit, perquè als dos dies estarem esgotats per tota labor útil. Crec que han d'alternar-se els debats.

El PRESIDENT: Si ho estimen així les minories, la Presidència no hi té inconvenient.

El Sr. MAURA: Es podria també dedicar una hora nocturna a precs i preguntes.

(Segueix a la pàgina 8)

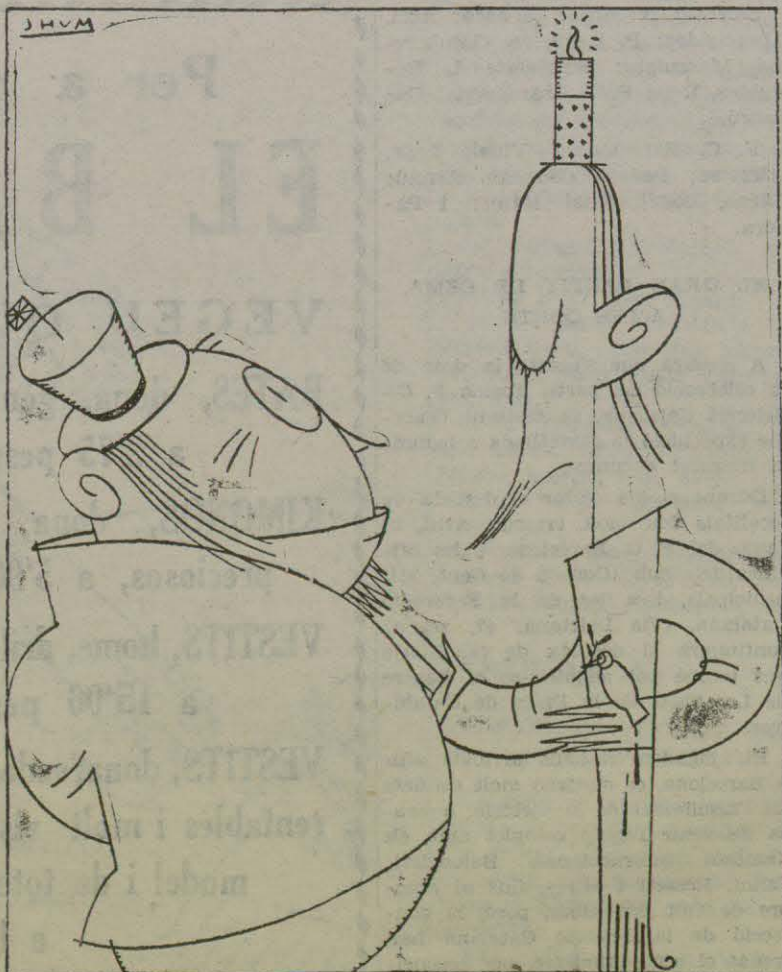
EL NEGUIT DEL MON

Mentre els Estats decideixen si han de continuar la cursa vers la fallida posant obstacles a l'èxit de la magnífica proposta de Hoover, girem els ulls a les nombroses petites erupcions de neguit que es palesen pel món.

Un incident de frontera a Turquia ens fa veure una altra vegada els odís creats entre Bulgària i Romania per les diverses guerres i els diversos tractats que hi ha hagut durant el segle entre aquests dos països. Recordem que, a la fi de la guerra contra Turquia promoguda per l'aliança balcànica, Bulgària veié com aliats i enemics se li gitaven en contra, i Romania aprofità fredament el moment per a examplar a expenses d'ella la seva Dobruja. La gran guerra confirmà el despullament, perquè Bulgària, ressentida, s'havia llançat en braços dels Imperis centrals. Ara tot això es tradueix en petites agressions de comitatges que hom suprimeix brutalment, amb nous augmentos dels odís, quan el que caldria fora arrancar l'arrel de la injustícia a la Dobruja, a Macedònia, onsevilla que l'urc dominador vol imposar-se contra els drets naturals dels homes.

El joc de la justícia i la injustícia a l'Àsia Menor ja seria més difícil de destriar per al qui només posseeix les informacions que arriben correntment a Occident. Com a premi a l'ajut que els àrabs van donar als aliats durant la gran guerra, Anglaterra ajavorí amb la confirmació o l'establiment de reialmes els seus millors amics. Un califa servicial a la Meca, dos fills seus, fent d'emir, a l'Irak i a la Transjordània. Però els àrabs també tenen els seus neguits. El famós Ibn Seud començà a desfer la combinació traient de l'Hejaz el califa anglofíl. La Transjordània és un centre constant de neguit i d'exercicis dels avions de guerra britànics. Ara el reialme iraquès, que ja Anglaterra, que n'exercia el mandat, havia presentat a Ginebra com a major d'edat, es troba compromès per l'alçament d'unes quantes tribus, mentre un tal caid Nahada amenaça l'Hejaz, potser per tornar a fer, a profit dels anglesos, allò que Ibn Seud havia desfet.

Xile continua perdut en les temptatives de crear una República socialista - anticomunista - militarista - plutocràtica i el trobarà qualsevol Sánchez Pérez. Un neguit europeu: la presència de tres vaixells de guerra alemanys a Danzic. Però això ja forma part del gran neguit germano-polonès que qualsevol dia ens donarà un disgust d'aquells que fan tanta història com fàstic. — A. B.

PROPOSICIONS DESHONESTES

- Els avantatges de reduir els armaments...
- Ca!
- ...a un tamany més manejable...
- Ah!